

Hvis den nationale ret ved denne vurdering konstaterer, at kravet medfører en hindring for indførslen, kan det ikke begrundes i hensynet til beskyttelse af menneskers liv og sundhed i EF-traktatens artikel 36's forstand (efter ændring nu artikel 30 EF).

- 2) Den nationale ret har pligt til at sikre den fulde virkning af traktatens artikel 30 og til herved af egen drift at undlade at anvende nationale regler, der er i strid med denne bestemmelse.

(¹) EFT C 28 af 27.1.2001.

DOMSTOLENS DOM

af 11. september 2003

i sag C-445/00, Republikken Østrig mod Rådet for Den Europæiske Union (¹)

(»Økopointsystem angående lastvognes transitkørsel gennem Østrig — ændring af forordning (EF) nr. 2012/2000 — ulovlighed«)

(2003/C 264/07)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-445/00, Republikken Østrig (befuldmægtiget: H. Dossi) mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: A. Lopes Sabino og G. Houttuin), støttet af Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtiget: W.-D. Plessing, bistået af Rechtsanwalt J. Sedemund), Den Italienske Republik (befuldmægtiget: U. Leanza, bistået af M. Fiorilli) og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først C. Schmidt og M. Wolfcarius, derefter C. Schmidt og W. Wils), angående en påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 2012/2000 af 21. september 2000 om ændring af bilag 4 til protokol nr. 9 til tiltrædelsesakten af 1994 og forordning (EF) nr. 3298/94 for så vidt angår økopointsystemet angående transitkørsel gennem østrigsk territorium (EFT L 241, s. 18), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, M. Wathelet og R. Schintgen samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 11. september 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 2, nr. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2012/2000 af 21. september 2000 om ændring af bilag 4 til protokol nr. 9 til tiltrædelsesakten af 1994 og forordning (EF) nr. 3298/94 for så vidt angår økopointsystemet angående transitkørsel gennem østrigsk territorium annulleres.
- 2) Samme forordnings artikel 1 og artikel 2, nr. 4, annulleres, men deres virkninger skal anses for bestående.
- 3) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 4) Hver part bærer deres egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler og sagen vedrørende udtagelse af et dokument af sagens akter.
- 5) Forbundsrepublikken Tyskland, Den Italienske Republik og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger.

(¹) EFT C 45 af 10.2.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 11. september 2003

i sag C-6/01, Associação Nacional de Operadores de Máquinas Recreativas (Anomar) m.fl. mod Estado português (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Cível da Comarca de Lisboa) (¹)

(»Fri udveksling af tjenesteydelser — drift af lykkespil — spilleautomater«)

(2003/C 264/08)

(Processprog: portugisisk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-6/01, angående en anmodning, som Tribunal Cível da Comarca de Lisboa (Portugal) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Associação Nacional de Operadores de Máquinas Recreativas (Anomar) m.fl. mod Estado português, at opnå en præjudiciel

afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2 EF, 28 EF, 29 EF, 31 EF og 49 EF, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet (refererende dommer), og dommerne C. Gulmann og F. Macken; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 11. september 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Lykkespil udgør økonomisk virksomhed i artikel 2 EF's forstand.
- 2) Virksomhed med drift af spilleautomater til lykkespil skal — uanset om denne virksomhed kan adskilles fra virksomhed vedrørende fremstilling, import og distribution af disse automater — anses for virksomhed vedrørende tjenesteydelser i traktatens forstand, og den er derfor ikke omfattet af artikel 28 EF og 29 EF vedrørende de frie varebevægelser.
- 3) Et monopol på drift af lykkespil er ikke omfattet af artikel 31 EF's anvendelsesområde.
- 4) En national lovgivning, som begrænser retten til at drive og anvende lykkespil til kasinoer beliggende i faste eller midlertidige spilleområder, og som finder anvendelse uden forskel på egne statsborgere og borgere i andre medlemsstater, udgør en hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser. Artikel 49 EF ff. er imidlertid ikke til hinder for en lovgivning, der fastsætter sådanne begrænsninger, når henses til de socialpolitiske hensyn og hensynet til forebyggelse af svig, der ligger til grund for den.
- 5) Det forhold, at der i andre medlemsstater eventuelt findes lovgivning, der fastsætter mindre restriktive betingelser for drift og anvendelse af lykkespil end dem, der er fastsat i den portugisiske lovgivning, er uden relevans for spørgsmålet, om sidstnævnte lovgivning er forenelig med fællesskabsretten.
- 6) Inden for rammerne af en lovgivning, der er forenelig med EF-traktaten, tilkommer valget af foranstaltninger til organisation og kontrol med drift og anvendelse af lykkespil, som eksempelvis krav om indgåelse af en administrativ koncessionskontrakt med staten eller begrænsning af driften og anvendelsen af visse spil til områder, der er forskriftsmæssigt godkendt til dette formål, de nationale myndigheder inden for rammerne af deres skøn.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 11. september 2003

i sag C-13/01, **Safalero Srl mod Prefetto di Genova** (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af **Giudice di pace di Genova**) ⁽¹⁾

(»Direktiv 1999/5/EF — radio- og teleterminaludstyr — effektiv domstolsbeskyttelse af de rettigheder, der tillægges i henhold til Fællesskabets retsorden — tilladeligheden af administrative sanktioner fastsat i den nationale lovgivning — anfægtelse af en beslaglæggelsesforanstaltning, der er truffet over for tredjemand«)

(2003/C 264/09)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-13/01, angående en anmodning, som Giudice di pace di Genova (Italien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Safalero Srl mod Prefetto di Genova, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af proportionalitetsprincippet, effektivitetsprincippet og princippet om domstolsbeskyttelse af de rettigheder, der tillægges i henhold til Fællesskabets retsorden, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne R. Schintgen og C. Gulmann, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 11. september 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Princippet om en effektiv domstolsbeskyttelse af de rettigheder, der tillægges borgerne i henhold til Fællesskabets retsorden, skal fortolkes således, at under omstændigheder som dem i hovedsagen er princippet ikke til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en importør ikke har mulighed for at anlægge sag til prøvelse af en foranstaltning om beslaglæggelse af varer, der er solgt til en detailhandler, og som er truffet af forvaltningen over for detailhandleren, når importøren råder over et retsmiddel, der sikrer de rettigheder, der er tillagt ham i henhold til fællesskabsretten.

⁽¹⁾ EFT C 61 af 24.2.2001.

⁽¹⁾ EFT C 79 af 10.3.2001.